

Furnalul nr. 1 al uzinei siderurgice de la Bhilai, India — simbolul prieteniei indo-sovietice. Această mare uzină, ridicată cu ajutorul U.R.S.S., și proiectată inițial pentru o capacitate de producție de un milion tone de oțel pe an, va fi lărgită tot cu ajutorul Uniunii Sovietice, pentru da producția anuală de oțel la 2,5 milioane de tone. Prima parte a uzinei produce de mai bine de un an, livrând oțel, fontă semifabricată și cocs, unui mare număr de întreprinderi indiene.

Raportul lui M. A. Suslov cu privire la rezultatele Consfătuirii reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești

MOSCOVA 24 (Agerpres). — TASS transmite: În raportul „Cu privire la rezultatele Consfătuirii reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești” prezentat la Plenara C.C. al P.C.U.S., M. A. Suslov a arătat că Consfătuirea a rezolvat cu succes toate sarcinile ce-l stăteau în față și a constituit o nouă victorie dintre cele mai mari ale marxism-leninismului în mișcarea comunistă internațională.

Toate lucrările Consfătuirii s-au desfășurat în spiritul creației curajoase, revoluționare, în spiritul elaborării colective a problemelor actuale ale timpurilor noastre, a spus M. A. Suslov. Noleze teoretice și concluziile Consfătuirii constituie un mare pas înainte în dezvoltarea teoriei marxist-leniniste.

Principalul rezultat al Consfătuirii constă în marea victorie ideologică și politică a mișcării comuniste internaționale, pe care o reprezintă Declarația și Apelul către popoarele din lumea întreagă, elaborate și adoptate în unanimitate de această Consfătuire.

Declarația este o busolă sigură pentru toate partidele marxist-leniniste. P.C.U.S. a respectat cu strictețe și va respecta și pe viitor apărările și concluziile elaborate în colectiv și adoptate de Consfătuire asupra problemelor evoluției mondiale contemporane, va apăra principiile marxism-leninismului și va duce o luptă năpăstiată pe două fronturi: împotriva revizionismului și împotriva dogmatismului. M. A. Suslov a subliniat că P.C.U.S. va contribui și pe viitor prin toate mijloacele la unitatea de voință și de acțiune a mișcării comuniste internaționale.

Consfătuirea, a subliniat M. A. Suslov, a întărit și mai mult prietenia frățească dintre Partidul Comunist al Uniunii Sovietice și Partidul Comunist Chinez. În lupta pentru triumful cauzei noastre comune, a spus el, are o însemnătate deosebită coeziunea celor două partide ale noastre — cele mai mari din mișcarea comunistă internațională.

Raportul a subliniat că Consfătuirea și documentele ei constituie o nouă lovitură puternică dată imperialismului. Dușmanii noștri, a spus el, au nutrit în zilele Consfătuirii speranța ascunsă că în rândurile noastre se vor ivi divergențe și scizuni. Și de data aceasta însă dușmanii s-au făcut de rușine cu socotile lor.

Documentele adoptate de Consfătuire au o importanță istorico-mondială și constituie platforma unică, comună, a întregii mișcări comuniste internaționale, baza ideologică a coeziunii ei și a victoriilor ei succesive.

Consfătuirea din noiembrie 1960 a dat o apreciere profund științifică noilor procese și fenomene ale vieții sociale, a scos la iveală și a elaborat numeroase teze, teoretice și politice noi, importante, care reprezintă o nouă dezvoltare a marxism-leninismului.

Dintre acestea M. A. Suslov a citat în primul rând definiția științifică a caracterului epocii noastre. În epoca contemporană conținutul principal, direcția principală și particularitățile principale ale dezvoltării istorice a societății omenirii nu mai sînt determinate de imperialism, ci de sistemul mondial socialist, de forțele care luptă împotriva imperialismului, pentru transformarea socialistă a societății.

M. A. Suslov a relevat totodată că

în prezent în țările sistemului socialist trăiește aproximativ 35 la sută din populația globului pămîntesc (peste 1 miliard de oameni), 40 la sută din populație trăiește în țări care s-au eliberat de sub robia colonială sau care luptă pentru eliberare. Și numai aproximativ o pătrime din populația globului trăiește în țările imperialiste.

Consfătuirea de la Moscova a întărit și mai mult puternicul lagăr socialist, comunitate de popoare libere, suverane, care pășesc cu succes pe calea socialismului și comunismului. Partidele marxist-leniniste din țările socialiste consideră de dator să lupte internaționalist să întărească și pe viitor prin toate mijloacele unitatea și colaborarea dintre țările socialiste pe baza principiilor internaționalismului socialist, a principiilor egalității în drepturi, avantajului reciproc și întruajutării.

Urișea însemnăta politică a Consfătuirii constă în faptul că ea a concentrat atenția comunistilor din lumea întreagă, a clasei muncitoare internațională, a tuturor adversarilor războiului, asupra problemei care preocupă mai mult decît orice popoarele, și anume problema războiului și a păcii. În prezent nu există o inevitabilitate fatală a războiului. Deși natura imperialismului nu s-a schimbat, s-au format în prezent forțe puternice capabile să zădărnicească planurile lui agresive. A sosit timpul cînd se poate pune capăt încercărilor agresorilor imperialiști de a dezlanța războiul mondial, acesta poate fi preîntîmpinat. În acest scop sînt necesare eforturile unite ale lagărului mondial socialist, ale clasei muncitoare internațională, ale mișcării de eliberare națională, ale tuturor forțelor iubitoare de pace.

Singurul principiu just și rezonabil în relațiile internaționale, a subliniat M. A. Suslov, îl constituie principiu leninist al coexistenței pașnice a statelor cu orînduri sociale diferite. Consfătuirea a adus o mare contribuție la teoria și practica mișcării mondiale de eliberare prin elaborarea problemei căilor și perspectivelor mișcării de eliberare națională.

Popoarele Uniunii Sovietice consideră că datorită lor internaționalistă este de a acorda tot sprijinul moral și material popoarelor care luptă pentru izbăvirea de sub jugul colonial, pentru renașterea națională.

M. A. Suslov a subliniat marea importanță politică a tezei că partidele comuniste, călăuzindu-se după învățătură marxist-leninistă, continuînd să se pronunțe neabătut împotriva exportului de revoluție, luptă cu hotărîre împotriva exportului imperialist de contrarevoluție.

Consfătuirea, a spus el, a subliniat importanța luptei partidelor marxist-leniniste pe două fronturi: împotriva revizionismului, a oportunistului de dreapta, ca pericol principal, și împotriva dogmatismului și sectarismului.

Apărarea hotărîții a unității mișcării comuniste internaționale pe baza principiilor marxism-leninismului, ale internaționalismului proletar, neamitea năclunor acțiuni care ar putea submina această unitate reprezintă condiția obligatorie a victoriei în lupta pentru independență națională, democrație și pace, pentru rezolvarea cu succes a sarcinilor revoluției socialiste, ale construcției socialismului și comunismului.

M. A. Suslov a subliniat că încălcare a acestor principii ar duce la slăbirea forțelor comunismului.

Principala condiție a invincibilității cauzei socialismului și comunismului este unitatea și coeziunea trăinică a partidelor comuniste din țările lagărului socialist, unitatea și coeziunea partidelor comuniste din toate țările, solidaritatea de nezdruccinat, prietenia popoarelor țărilor socialiste, solidaritatea proletară a oamenilor muncii din întreaga lume.

Partidul nostru, a subliniat M. A. Suslov, va întări și pe viitor neobosit această unitate, această coeziune și prietenie.

După capturarea transatlanticului portughez

- Declarațiile unor personalități ale opoziției portugheze
- S.U.A. și Anglia dau sprijin dictatorului Salazar

NEW YORK 25 (Agerpres). — Transatlanticul portughez „Santa Maria”, capturat de adversarii ai regimului dictatorial al lui Salazar, continuă să navigheze într-o direcție necunoscută, în ciuda urmărilor sale de către nave militare și avioane aparținînd Statelor Unite, Marii Britanii, Olandei și Portugaliei.

Agencia FRANCE PRESSE transmite că în cursul zilei de 25 ianuarie postul de radio de pe nava „Santa Maria” a transmis un mesaj adresat de căpitanul Henrique Galvão, conducătorul grupului de exilați portughezi care a pus stăpînire pe vas, generalului Delgado, fost candidat al opoziției la președinția Portugaliei, în care se subliniază că „misuna a fost îndeplinită pînă la capăt”.

„Doresc ca acțiunea noastră insurrecțională să fie recunoscută — se spune în telegramă — și, în consecință, faptul că ne aflăm în stare de beligeranță” (cu dictatorul Salazar n.r.).

Acțiunea îndrăzneată a exilaților portughezi a stîrnit panică în rândurile cîlcii dictatoriale din Lisabona. Potrivit relatărilor agenției France Presse care citează ziarul guvernamental portughez „DIÁRIO DE NOTÍCIAS”, Ministerul Marinei a hotărît să pună în stare de alarmă toate unitățile marinei de război portugheze, oriunde se află ele.

Într-o declarație făcută la Sao Paulo, generalul Humberto Delgado a arătat că „ne bazăm pe adeziunea la mișcarea noastră națională pentru independență a unui procent de 65 la sută din portughezi din străinătate și din metropola”. „Generalul Delgado — anunță FRANCE PRESSE — a avut în cursul nopții numeroase convorbiri telefonice cu reprezentanții „Mișcării naționale de independență” din New York, Londra și Ottawa”.

Două dintre cele mai influente ziare braziliene, „ESTADO DA SAO PAULO” și „CORREIO DA MANHÃ” din Rio de Janeiro au salutat la 25 ianuarie cu entuziasm acțiunea căpitanului Galvão.

LISABONA 25 (Agerpres). — TASS transmite: Cenzura portugheză a interzis pe trei zile apariția ziarului de opoziție „República”. După cum anunță agenția France Presse, motivul pentru care a fost luată această hotărîre îl constituie caracterul cu care acest ziar a comentat evenimentele petrecute pe transatlanticul „Santa-Maria”.

LONDRA 25 (Agerpres). — Respingînd acuzațiile de piraterie

Actualitatea INTERNATIONALĂ

Armatele laotiene au încercuit importante poziții ale rebelilor

HANOI 25 (Agerpres). — Trupele guvernamentale laotiene și unitățile Patet Lao, continuă cu succes atacurile lor împotriva rebelilor. La 25 ianuarie, corespondentul din Luang Prabang al agenției U.P.I., a relatat despre „intensificarea activității unităților Patet Lao, atît la nord cît și la sud-est de capitala regală laotiană”. Potrivit aceleiași agenții, trupele Patet Lao au încercuit orașul Moung Sai, una din cele mai puternice poziții întărite ale rebelilor, situat la 50 km. de Luang Prabang.

Postul de radio PATET LAO a

anunșat de asemenea că unitățile Patet Lao care luptă în provincia Savannakhet au atacat postul Vang Bong. În cursul luptei, opt rebeli au fost uciși și 15 au fost răniți. Postul de radio a transmis de asemenea că, răspunzînd chemării guvernului legal laotian și Comitetului Central al Partidului Neo Lao Haksat, mii de tineri din Laosul de sud s-au alăturat forțelor guvernamentale laotiene.

Membrii Camerei Comunelor sînt deosebit de neliniștiți de ultimele evenimente din Laos.

Străduindu-se în mod evident să liniștească pe membrii parlamentului Macmillan a declarat că tratativele în problema Laosului au intrat în prezent „într-un stadiu nou”. Propunerea de convocare a Comisiei internaționale, a adăugat el, a fost făcută de fapt și „trebuie să așteptăm noi acțiuni”.

Fotografia noastră reprezintă un grup de conducători ai trupelor guvernamentale care luptă împotriva rebelilor (de la stînga la dreapta) — Colonelul Huon, căpitanul Kong Le și căpitanul Kesana. Foto: Agenția de Informații Vietnamese

Evenimentele din Congo

Constituirea Comitetului internațional pentru ajutorarea Republicii Congo

CAIRO 25 (Agerpres). — La Cairo a avut loc prima ședință a Comitetului internațional pentru ajutorarea Republicii Congo, instituit de sesiunea extraordinară a Consiliului de solidaritate al țărilor Asiei și Africii. În acest comitet au intrat reprezentanți a 13 țări: Congo, Guinea, R.A.U., U.R.S.S., R. P. Chineză, Algeria, Ghana, Mali, Japonia, Indonezia, Marocul, India și Sudanul.

Președintele acestui comitet a fost ales reprezentantul R.A.U., vicepreședinte — reprezentantul Republicii Congo, Algeria, Guineei, R. P. Chineză, reprezentantul Marocului a fost ales secretar general.

Comitetul internațional pentru ajutorarea Republicii Congo a instituit două subcomitete. Primul subcomitet, format din reprezentanții R.A.U., Guineei, R. P. Chineză, Algeriei, Sudanului, Republicii Mali, Ghanei, va pleca la Dar Es-Salaam, capitala Republicii Tanzania pentru a participa la sesiunea Comitetului executiv al Organizației de solidaritate a popoarelor din Africa, care își va începe acolo lucrările peste cîteva zile. Membrii subcomitetului au misiunea de a raporta despre hotărîrile sesiunii extraordinare a Consiliului de solidaritate al țărilor Asiei și Africii. Apoi membrii acestui subcomitet vor pleca la Stanleyville.

Al doilea subcomitet, format din reprezentanții R.A.U., Algeriei, Sudanului, Japoniei, U.R.S.S., Indiei, Indoneziei și Congo, va rămîne la Cairo pentru a menține legăturile cu misiunea Republicii Congo în R.A.U.

Marocul își retrace trupele din Congo și cere convocarea Consiliului de Securitate

RABAT 25 (Agerpres). — În comunicatul dat publicității de Ministerul Informațiilor și Turismului al Marocului se spune că Mohammed al V-lea, regele Marocului, a însărcinat pe ministrul Afacerilor Externe să adreseze lui Hammarskjöld, secretar general al O.N.U., o telegramă prin care îl informează despre retragerea trupelor marocane din Congo și înalțarea lor în patrie pînă la 31 ianuarie. În afară de aceasta, reprezentantul permanent al Marocului la O.N.U. a primit însărcinarea de a cere convocarea Consiliului de Securitate pentru examinarea situației din Congo și a problemei soartei lui Lumumba.

LEOPOLDVILLE 25 (Agerpres). — TASS transmite: La 24 ianuarie s-a anunșat în mod oficial că între autoritățile marocane din Katanga, Leopoldville și așa-numitul „stat minier Kasai de sud” s-a ajuns la un acord militar îndreptat împotriva guvernului legal al Republicii Congo.

Deputați englezi cer premierului Macmillan să acționeze pentru convocarea unei întîlniri la nivel înalt

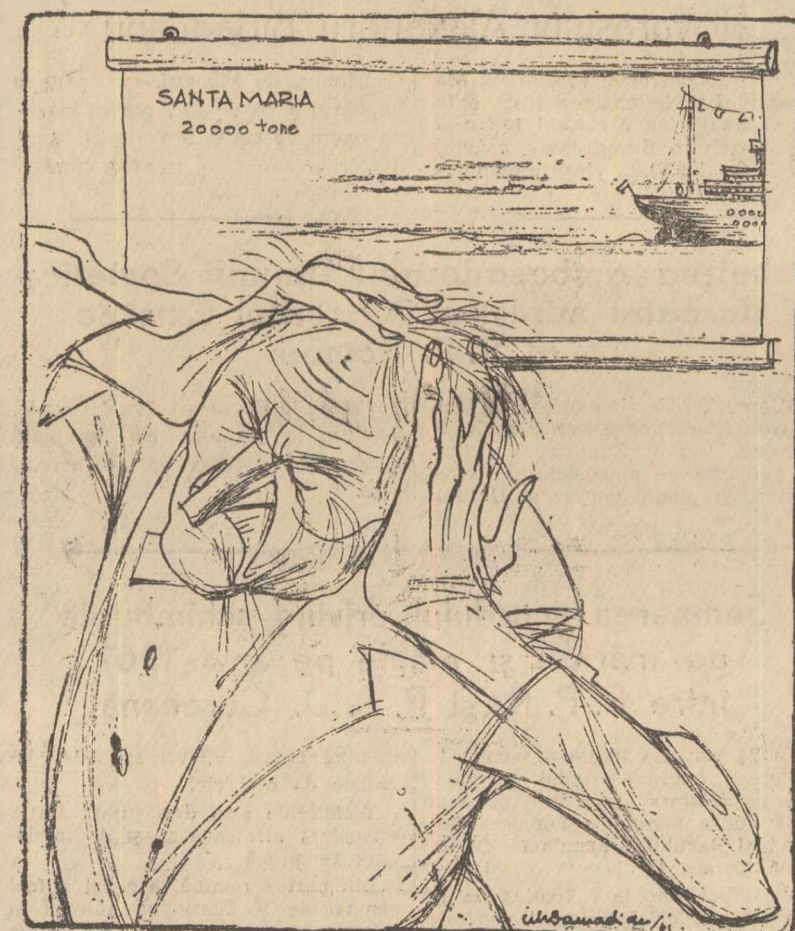
LONDRA 25 (Agerpres). — La 24 ianuarie Camera Comunelor din Anglia și-a reluat lucrările. Mai mulți membri ai opoziției laburiste au cerut primul ministru Macmillan să se întîlnească cu noul președinte al Statelor Unite, Kennedy, cu care s-a discutat problema convocării cîei mai urgente a unei conferințe la nivel înalt, precum și problema acordării dreptului legitim Republicii Populare Chineză în Organizația Națiunilor Unite.

Macmillan a arătat că speră ca într-un viitor apropiat să se întîlnească cu președintele S.U.A.

Laburistul Swingler a vorbit cu ne-

liniste despre cursa înarmărilor datorită căreia, după cum a spus el, la fiecare 15 minute în lume „se aruncă în vînt” un milion de lire sterline. Acest lucru, a spus el, face imperios necesară convocarea neîntîrziată a conferinței la nivel înalt.

Răspunzînd, Macmillan a declarat că guvernul a acordat întotdeauna atenție tuturor acestor probleme și că totul este alegerea „celui mai bune metode” de soluționare a lor. Guvernul, a continuat primul ministru, este dispus să participe la discutarea acestor probleme „la orice dată convenabilă”.

SALAZAR: — Semn rau! Au început să mi se „înece” corăbii... Desen de CIK DAMADIAN

Un act de acuzare a politiciii administrației Eisenhower față de Cuba (v)

Extrase din cartea sociologului american C. Wright Mills „Ascultă yankeule”

Cartea lui C. Wright Mills, profesor la Universitatea Columbia, este concepută sub forma unor scrisori deschise adresate de un cuban americanilor și urmărește să comunice opiniei publice din S.U.A. adevărul despre politica americană în Caraibe și consecințele ei.

După cum se poate vedea și din aceste ultime extrase, problemele atacate de profesorul Mills depășesc sfera relațiilor americano-cubane și ating însăși miezul politicii falimentare dusă de administrația Eisenhower în toate regiunile lumii. Aceste extrase dau un răspuns direct acelor politicieni americani care mai nutresc speranța deșartă că doctrina colonialistă Monroe și politica „războiului rece” pot aduce și alte rezultate în afară de înfrîngerii rușinoase.

Yankeli și istoria

Sîntem noi influențați de către Uniunea Sovietică? Răspunsul este desigur limpede: „Da, desigur că sîntem”. Toate țările și toate popoarele din lume, în special cele sărace sînt astăzi sub o astfel de influență.

Adevărata problemă este: ce fel de influență?

Știți doar că în prezent se desfășoară o întrecere de proporții mondiale și în această întrecere, noi cubanii nu credem că voi și guvernul vostru nu va dați seama că documentația și ajutorul pe care-l primim din Rusia îl primim de bună voie. Tocmai aceasta este curatul adevăr.

Da, există printre noi ruși și chinezi, polonezi și cehi și sîntem foarte bucu-roși să-i salutăm. În momentul de față nu sînt prea mulți, dar cînd vom primi unele fabrici din aceste țări sperăm că vor veni mai mulți tehnicieni de acolo spre a ne arăta cum să folosim mașinile. Și îi vom primi cu plăcere.

Am fi bucu-roși dacă și voi ne-ați

trimite oamenii care îi trimite el. Dar nu ați făcut acest lucru. Cîți ingineri, medici, ansambluri de balet, tehnicieni în domeniul irigațiilor, expoziții agricole, orchestre simfonice, experți în domeniul petrolifer, expoziții de pictură, experți în analiza solului — a trimis pînă acum guvernul Statelor Unite în Cuba noastră revoluționară?

Răspunsul este: nimic. Ne aducem desigur aminte ce ne-ați trimis! Misiunile militare trimise lui Batista; ele au ajutat să fie instruiți soldați spre a ne omori pe noi. Aceștia sînt tehnicieni pe care ni l-ați trimis. Ei deveniseră o trăsătură oribilă a vieții cotidiene din Cuba și nu ați retras aceste misiuni ale pentagonului pînă cînd nu a fost clar pentru oricine în lume, chiar și pentru oamenii de la pentagonul vostru, că lui Batista s-a terminat.

În prezent, nu există la noi misiuni militare de nici fel. Noi știm foarte bine cum să luptăm, dacă trebuie, și nu avem nevoie de misiuni militare, nici de-ale voastre și nici de-ale altora. Dar de ceea ce avem nevoie și ceea ce

primim este ajutor din partea tehnicienilor.

Să luăm acum în considerare relațiile noastre economice. Uniunea Sovietică și alte țări comuniste cumpără zahărul nostru și ne vînd petrol precum și alte produse de care avem noi nevoie. Facem schimburi comerciale cu ei. Sînt schimburi comerciale avantajoase — pentru noi cel puțin, și credem că și pentru ei.

Dar trecînd acum la ceea ce presupunem că constituie neliniștea voastră cea mai mare — să luăm comunismul ca o problemă militară.

A construi Uniunea Sovietică vreo bază pe teritoriul cuban? Nu.

În schimb, Statele Unite au o bază navală în Cuba.

Dar, veți spune: Cuba este atît de aproape de Statele Unite — acest lucru era inevitabil.

Dar voi așteți baze și în jurul țărilor comuniste și cît mai apropiate cu putință de ele!

Aveți baze în Turcia, la cîteva mii de frontiere sovietică, în Japonia, în insula Okinawa, în insula Taiwan — toate acestea la o distanță mică de frontierele Chinei. Dacă nu vedeți mizerul problemei, vă rugăm să aflați că noi îl vedem. Îl văd cele mai multe popoare din lume. Și foarte curînd — încă și mai multe îl vor vedea.

În plus puneți-vă următoarea întrebare: de ce ar avea nevoie rușii de o bază militară aici în Cuba? Ei consideră că bazele sînt depășite. Rachetele lor merg mult mai departe decît cele 90 de mile care separă insula noastră de continentul vostru și în plus, știm că rușii doresc să continue marea lor întrecere cu voi prin mijloace nemilitare. Pe plan cultural, economic, politic — iată cum doresc ei să se lupte cu voi — și noi cu toții sîntem pentru aceasta.

Principala problemă politică în relațiile dintre noi a constituit-o doctrina Monroe. Și este adevărat că noi cubanii contestăm această doctrină, așa cum o înțelegem noi și cum guvernul vostru și corporațiile voastre au folosit-o, — ceea ce este egal cu a spune: noi sîntem o națiune independentă, un stat suveran.

Monroe a fost președintele vostru acum 137 de ani. A trecut de atunci timp îndelungat; ceea ce a spus el nu este chiar veșnic. Și apoi el nu a fost nici cuban, nici brazilian, nici mexican și nici chilian. A fost yankeu. Și această doctrină Monroe, cu tot ce i s-a mai adăugat și cu toate interpretările care i s-au dat ulterior, nu a fost elaborată în urma consultărilor cu vreunul din guvernele sau popoarele Americii Latine. A fost o linie politică yankeu, impusă cu mijloace militare de pușcări marini ai Statelor Unite, folosită pe plan economic de către corporațiile din Statele Unite și pe plan politic de către guvernul Statelor Unite — spre a se amesteca în treburile interne și externe ale țărilor din America Latină.

Voi aveți o concepție ciudată asupra modului cum se face istoria. Se pare că totdeauna credeți că acele zeci de milioane de oameni care se ridică împotriva voastră (am citit că 8 milioane de oameni au participat la demonstrațiile din Japonia împotriva voastră), sînt într-un fel sau altul indus în eroare — și sînt controlați în mod abuziv de mici grupuri de agitatori, sub ordinele Moscovei.

Dar, nu aveți dreptate, yankeilor — nu aveți dreptate. Voi sînteți aceia care vă lăsați indus în eroare de către propria voastră propagandă. Acei oameni nu au nevoie de avioanele voastre „U-2” pe teritoriile lor. Ei doresc să scape din lanțurile mașinii militare americane. Ei nu doresc ca țările lor să fie transformate în garnizoane militare. Și trebuie să spunem că în toate acestea sîntem de acord cu ei.

În primul rînd este un fapt, că noi ne aflăm într-un război rece cu voi, pe care guvernul vostru l-ar putea transforma într-un război cald. Și în acest război rece între yankei și cubani, rușii împreună cu ceilalți care sînt cu ei, ne-au ajutat și ne ajută. Războiul nostru rece este cel care ne îngrijorează și îl sîntem foarte recunoscători pentru că ne ajută. Atunci cum putem

noi fi într-adevăr neutri cînd este vorba de marea voastră război rece cu ei?

Înînd seama de felul în care s-au desfășurat lucrurile, mai ales sub presiunile exercitate de guvernul vostru, noi nu putem să proclamăm acum nici un fel de neutralism. Nu putem și nu dorim, deoarece ar fi un sentiment fals. Multă dintre noi nici măcar nu am meditat vreodată asupra comunismului sau capitalismului sau asupra războiului vostru rece cu rușii, pînă în momentul cînd am fost implicați și noi în el, în cursul propriei noastre revoluții cubane. Și ceea ce știm despre Uniunea Sovietică și despre Statele Unite ne este furnizat de relațiile cu fiecare dintre aceste state. Experiența relațiilor ne-au dus la următoarea concluzie:

Noi vedem Statele Unite prin prizma celor ce am suferit din partea guvernului vostru, a monopolurilor voastre și ale pușcărilor marine yankei; sînteți mercantili fără nici o filozofie, închiști în voi înșivă, în interesele voastre egoiste.

Vedem Uniunea Sovietică prin prizma schimburilor sale economice foarte active cu noi și a ofertei sale de a ne ajuta dacă ne atacați. Înînd seama de această experiență în relațiile cu Uniunea Sovietică, cu vreți să credem noi despre ei? Noi nu știm mare lucru asupra filozofiei popoarelor sovietice dar considerăm că ele cred în știință și industrie ca mijloace de a ajuta pe oameni și nu de a-i exploata. Pînă acum cel puțin, aceasta a fost experiența noastră cu ei.

Ce înseamnă „yankeu”?

Aceasta este ultima noastră scrisoare adresată vouă. Ultima în caz că nu ne răspundeți.

Ceea ce dorim cel mai mult să vă spunem, vă putem spune cel mai bine pîndu-vă o întrebare: Ce înseamnă „yankeu” în lumea de astăzi? Ce fel de oameni sînteți voi nord-americani? Vă punem această întrebare pentru că sincer vorbind, așa cum v-am mai spus, pur și simplu nu vă mai înțelegem, dacă v-am înțeles vreodată.

Noțiunea de „imperialism yankeu” nu este numai o lozincă; nu este nimeni care să strigă. Este un mare adevăr despre țara voastră.

Dar poate el (imperialismul yankeu — n.n.) să continue să dăinuască? Nu credem că va putea. Știți de ce?

Deoarece noi credem că imperialismul yankeu este pe cale de a fi înfrînt; ca sistem economic, ca garnizoană militară pe întreg globul și ca aparat politic — el este pe cale de a fi înfrînt. Este o luptă pe viață și pe moarte. Și imperialismul din Statele Unite știe acest lucru foarte bine. Imperialismul nu va muri fără să lupte. Cu cît mai multe înfrîngerii va suferi, cu atît vor deveni ei mai înversunați, cu atît mai tare vor striga „comunism!” la fiecare reformă sau revoluție în lumea flămîndă pe care o exploatează, deoarece fiecare din aceste reforme și revoluții înseamnă o nouă înfrîngere pentru ei.

Și astfel pe măsură ce sînt înfrînt și încep să înțeleagă acest lucru tot mai mult, ei vor fi cuprinși de panică. Iată pentru ce credem că, în ceea ce privește Cuba, imperialismul vor încerca tot ce le stă în putință spre a determina guvernul vostru să dezlănțuie agresiunea împotriva noastră. Căci revoluția noastră constituie desigur o înfrîngere pentru imperialismul yankeu.

Dar nu puteți voi oare să luptați împotriva acestor imperialismiști?

Am citit în ziarele voastre — așa înțit nu știm exact — că nu puteți, ca popor, nici măcar să ancheți prin Congresul vostru cum stau lucrurile, în ce scopuri cheltuiască banii voștri toate instituțiile yankee de spionaj.

Este adevărat yankeule? Dacă da, nu vezi că aici este vorba de un stat în stat pe vezi că dat fiind ceea ce se întîmplă pe glob astăzi, aceasta ar putea însemna neplăceri enorme și prărie bușirea disprețului întregii lumi asupra voastră. Nu vă e teamă că pe măsură ce imperialismul vostru este înfrînt și pe măsură ce acei care beneficiază de el sau se află în slujba lui intră tot mai mult în panică — nu vă e teamă că ascuțitul cel mai urît al acestuia s-ar putea întoarce împotriva voastră?

Personalitățile voastre oficiale trăiesc într-o lume aparte. Ei sînt un fel de oameni care se deosebesc de noi, lumea flămîndă. Noi putem înțelege cîte ceva din natura lor fiindcă noi am fost cei mai slabi, și cei mai slabi trebuie să studieze pe cei mai puternici, căci altfel sînt zdrobiți de ei. Funcționarii voștri pentru problemele externe alcătuiesc un mic avantaj izolat al unui

fel curios de civilizație nord-americană și el trăiește în această mică lume a lor. Deoarece sînt atît de izolați, ei nu pot înțelege ce se întîmplă. Funcționarii voștri superiori, cei mai mulți dintre ei, credem, sînt la capătul carierei. Ei constituie o parte a unui sistem care este înfrînt și în forul lor interior ei sînt deja oameni înfrînti.

Ceea ce trebuie să faceți, credem noi, este de a acționa politicește în interiorul țării voastre spre a impune ca guvernul țării voastre să nu folosească violența direct sau indirect, în nici o formă, împotriva revoluției din Cuba.

Jos minile de pe Cuba! Aceasta, în cîte cuvinte este ceea ce dorim de la voi. Cerem oare prea mult?

Dacă doriți să acționați cum trebuie în problema Cubei și a tuturor celorlalte „Cube” care se vor ivi, atunci trebuie să acționați mai întîi în propria voastră țară. Trebuie să vorbiți guvernului vostru, trebuie să determinați guvernul vostru să facă ceva în privința marilor monopoluri yankee care „operează” — potrivit expresiei — în America Latină.

Știți, ni se pare că trebuie să faceți următorul lucru: trebuie să convingeți guvernul vostru să schimbe întregă linie politică; trebuie să cereți ca Statele Unite să trateze într-un mod cu totul nou problemele lumii flămînde.

Pentru noi, cu problemele noastre, a fost simplu: în Cuba, noi ne-am retras în „Munții Stîncos” ai noștri — voi nu ați putea face aceasta, nu-i așa? Nu încă, presupunem.

(Glumim — fără îndoielă. Dar dacă în decurs de 10 ani, de 5 ani — dacă lucrurile merg așa cum credem noi că ar putea merge în interiorul țării voastre — dacă se ajunge la aceasta, atunci să știți yankeilor că unii dintre noi vor fi cu voi. Căci, doamne, mari mai sînt munții voștri!)

Ce veți face acum? Ce credeți că Statele Unite trebuie să facă acum — aceasta este întrebarea pe care ne-o punem noi cubanii.

Ascultă yankeule: noi, cubanii, nu cunoaștem răspunsul la aceste întrebări. Dar oare le cunoști tu — oricine vei fi?

Noi, cubanii, așteptăm răspunsul vostru.

Goodbye, yankeule. Este rîndul tău acum.